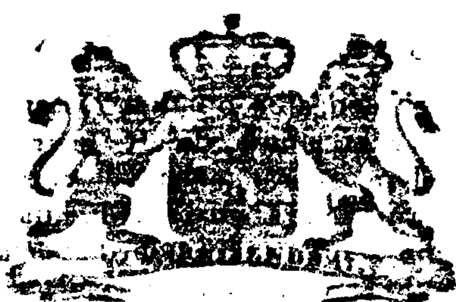
A°. 1834. N°. 34.

ZONDAG DEN 27sten APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO den 26 April 1834.

Namens Zijne Excellentie, den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt hierbij bekend gemaakt, dat door het Departement van Kolonien is uitgevaardigd het navolgend

BERIGT VOOR ZEEVARENDEN.

»Wordt bij deze bekend gemaakt:

»Dat, vermits het genoegzaam geheel wegspoelen van Braamspunt, de Baak die geplaatst is geweest bij de ingang der rivier Suriname, is weggenomen:

»Dat, bij het plaats gehad hebbend onderzoek deswege, gebleken is, dat de gesteldheid van den grond niet toe laat om de Baak weder op te rigten op eene plaats alwaar dezelve voor de scheepvaart van wezenlijk nut zijn kan:

»Dat echter ter vervanging van de Baak reeds de noodige maatregelen genomen zijn, om twee ijzeren boeijen van de gedaante van booten op eenen bepaalden afstand in zee te leggen; welke ijzeren boeijen zullen voorzien worden van masten, koperen vlaggen en koperen hoepelbollen; — Zullende in tijd en wijle de nadere bijzonderheden deswege worden bekend gemaakt;

»Dat inmiddels en om te strekken tot hulp van de scheepvaart, door eene commissie van koopvaardij Kapiteins, te dien einde door Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal benoemd, de navolgende teekenen ter verkenning van de kust van Suriname zijn opgegeven, op welke men vermeent zich te kunnen verlaten; komende dezelve meerendeels overeen met hetgeen te dien aanzien is opgegeven in de beschrijving van Guyana, uitgegeven te Amsterdam, in den jare 1824, bij de wed. *Gerard Hulst van Keulen*:

»»Eenig schip, land makende en zich niet aan de *Marowijne* verkend hebbende, kan zich in 3½ à 4 vadem water verkennen aan *de Post Oranje*, die tien mijlen beoosten *Braamspunt* ligt (de verheden zijn uitgedrukt in zee-mijlen van 15 in een graad; de koersen en peilingen zijn volgens het regt wijzend kompas). Men ziet dáár de gebouwen van de Post, benevens, tusschen de boomen door, de Vlaggenstok, van welke, volgens de gegeven orders, de Nederlandsche vlag den geheelen dag door moet waaijen.

»»Drie of vier mijlen beoosten deze Post heeft men, op 3 of 3½ vadem diepte, stekgrond met gele schulpjes, zoo groot als een nagel, zeer naar feelij gelijkende; tusschen beiden ook graauw zand en eenige enkele St. Jacobs schulp.

»»Post Oranje gepasseerd zijnde, houdt men zoo na mogelijk langs den wal en verkent zich aan de *Motkreek*, die zeven mijlen beoosten de *Suriname* ligt en alwaar ook eenen militairen post is. De gebouwen der *Motkreek* kan men als het weder eenigzins helder is, altijd te zien krijgen op 4 à 5 vademen water, aangezien het daar diep is, mits oppassende om dan weder bij tijds uit den wal te sturen, om niet tegen de modderbank aan te loopen: *Deze modderbank* strekt zich uit in een ovaal halfrond: dezelve neemt zijn begin ééne mijl ten oosten van de Motkreek; eindigt ¾ mijl ten westen van de *Warappakreek*, en strekt ver in zee uit.

»»Men behoeft echter niet bevreesd te zijn al mogt men ook eens den grond raken, dewijl dezelve hier enkel uit zachte modder bestaat en men op het oogenblik, dat men om de Noord houdt, dieper water bekomt.

»»De eerste gebouwen die men na het passeren der Motkreek te zien krijgt, zijn *twee* langwerpige katoenloodsen en *eene* hooge loods met een cylinder-molen op dezelve, dewelke zich opdoet als een toren; de twee eerstgenoemde loodsen staan ten oosten, en die met den toren ten westen van de *Matappicakreek*; langs de kust zeilende, kan men deren toren, bij eene heldere lucht, altijd op 4½ vadem water zien, terwijl men dezelven nog onderscheiden kan als reeds al de gebouwen die bij dezelve staan uit het gezigt verdwenen zijn.

»»De *Matappicakreek* is uit zee niet te zien; opgemelde gebouwen echter zijn duidelijk door den kijker te erkennen en met heldere lucht zelfs met het bloote oog. Van *Post Oranje* tot aan de *Warappakreek* doet het land zich op als gebroken te zijn, doordien hetzelve hier en daar gecultiveerd is en hier en daar bosch is neergehakt.

»»Aan de *Warappa Kreek*, dewelke 4½ à 5 mijlen beoosten *Braamspunt* ligt, ziet men op 5 vadem water vele plantaadjen: dezelve kreek gepasseerd zijnde, begint het bosch of land eene meer effene gedaante aan te nemen; zijnde het land tusschen de *Warappakreek* en *Braamspunt* niet gecultiveerd.

»»Indien men met het vallen van den avond of met een ebgetij zich hier omstreeks bevindt, doet men best om de Noord te houden en in 4 vadem ten anker te komen, in plaats van bij te draaijen, in welk laatst geval men door den stroom bewesten de *Suriname* kan gedreven worden.

»»De *Warappakreek* gepasseerd zijnde, kan men in den wal sturen; het water wordt aldaar dieper en het is alsdan noodzakelijk zoo digt langs den wal te „zeilen als het diep gaan van het schip „zulks toelaat.

„„Na eenigen tijd voortzeilends, krijgt „men spoedig een dor geboomte en vervolgens het valsch Braamspunt in het „gezigt, als wanneer noordwaards aangehouden moet worden, om rond de modderbank van Suriname te zeilen.

„„Valsch *Braamspunt* of het *Krabbenbosch*, vertoont zich, van om de Oost komende, als een steil afgekapte hoek en blijft men alleen het land daar bewesten tot Braamspunt eenen geruimen tijd vrij zien, tot dat het zijwaardsch bosch of land ten westen der rivier te voorschijn komt.

„„De grond op de midden en buitenkant van de modderbank is zacht, doch meer naar binnen is dezelve stijver.

„„Van de punt steekt een hard Zandrif af, om de Noord, van omtrent éne mijl lengte; op hetzelve heeft men 17 voeten bij hoog water.

„„Voor den mond der rivier *Suriname* wil ende ankeren, dient men den oostelijken hoek der Rivier in het Z. Z. O. of Z. O. ten Z. te brengen op ruim 2 mijlen afstands; men heeft daar 3½ vadem met laag water.

„„Met nieuwe en volle maan is het bij Braamspunt hoog water ten 6 ure, en op de gemelde ankerplaats zet het vloedgetij om de Zuid tot Z. Z. O. en de eb om de Noord tot N. N. W.; men kan dus altijd weten wanneer men voorvloed heeft en dus de beste gelegenheid om naar binnen te zeilen.

„„Een koers of peiling op te geven om de rivier *Suriname* binnen te zeilen, is niet wel doenlijk, om reden dat de westwal dagelijks aangroeit en de bij Modderbank, meer ten Oosten aanspoelt; terwijl de loefwaardsche Bank, die men den naam geeft van de Modderbank van Suriname ten oosten afspoelt en zich verder ten westen uitzet.

„„Veeljarige ondervinding als de beste leidsman, doet, om de Modderbank rond te zeilen, ten deze aanraden, het veelvuldig en aanhoudend gebruik maken van het lood.

„„Wordt de grond stijf, zoo moet men afhouden tot dat dezelve zachter wordt, krijgt men zand, dan is het gevaar digt bij.

„„Bij het binnenkomen is het noodzakelijk den loefwal te houden; moe ende men steeds bedacht zijn, om de rivier nimmer met laag water of ebgetij in te zeilen, maar daartoe de voorvloed af te wachten, uit aanmerking der geringe diepte van water, welke men aldaar aantreft.

„„Eenmaal het vaarwater zoo verre ingezeild zijnde, dat men de rivier geheel open heeft, alsdan kan men aldaar in 4 vadem water ten anker komen, of ook tot naar *Paramaribo* voortzetten.

„Van wege het Departement voornoemd,

„*De Secretaris Generaal*,

„A. BROCX."

De Gouvernements Secretaris der Kolonie Suriname,

G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 24 April* 1834.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West Indische Bezittingen, van den 27sten Maart ll, No. 351/311, is aan de *Tweede Luitenant* J. ABRAHAMS, en aan den *Vaandrig* L A. DE MESQUITA, beide in de divisie *Saramacca*, EERVOL ONTSLAG verleend; en is voorts in hunne plaats benoemd, tot *Tweede Luitenant*, C VERHOEVEN, en tot *Vaandrig* F. E. CANNEGIETER.

De Gouvernements Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 25 April* 1834.

Alzoo ABRAHAM VAN GELDER Hz., zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrijgen *Brieven van Manumissie* voor den Slaaf CADET, aankomende GEBROEDERS VAN GELDER.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleed worden.

De Gouvernements Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Militair Bureau.

Den 24 April 1834.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is op verzoek van de *Kapitein Adjudant* bij de Schutterij van *Paramaribo*, ABRAHAM VAN GELDER Hz., te rekenen in te gaan op *primo* Mei e. k.,

aan denzelve verleend eervol ontslag uit voormelde betrekking.

De Eerste Luitenant Adjudant,
R. H. ESSER.

Militair Bureau.

Den 25 *April* 1834.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is bij de Schutterij van *Paramaribo*, behoudens het Kommandement zijner Kompagnie, tot *Adjudant* benoemd, de *Kapitein* bij dezelve Schutterij JOHANNES HELB.

De Eerste Luitenant Adjudant,
R. H. ESSER.

Militair Bureau.

Den 26 *April* 1834.

Door Z. M. den Koning zijn bij besluit van den 4den Februarij 1834 No. 93, benoemd en aangesteld:

1e. Tot Majoor der Artillerie, in plaats van den overleden Majoor D. W. DURSTELER, de oudste Kapitein bij dat Wapen op *Curaçao* dienende PIETER CHRISTIAAN SIMON, onder bepaling dat hij tevens zal zijn belast met het Kommando van de Kompagnie Artillerie, dienende te *Suriname*.

2e. Tot Kapitein de Eerste Luitenant der Artillerie SIMON LEONARD PLATS, dienende bij dat Wapen te *Curaçao*.

3e. Tot Eersten Luitenant bij het gezegde Wapen, de oudste Tweede Luitenant JACOB PIETER WILLEM s'GRAEUWEN, dienende bij de Kompagnie Artillerie, Garnizoen houdende te *Suriname*.

De 1ste Luitenant Adjudant,
R. H. ESSER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

[*Uittreksels uit de Nieuwe Amsterdamsche Courant en Algemeen Handelsblad, van Februarij* 1834.]

Elisabeth Schwalm woonde met haren man in een dorp nabij Colmar. In de maand Maart van het verleden jaar kwam zij ten huize van haren vader, die een tweede huwelijk had aangegaan, en verzocht hem om eene wijkplaats, onder het voorwendsel van eene oneenigheid, die tusschen haar en haren man was gerezen. Zij bleef tot 9 Mei ten huize van haren vader. Reeds den 28sten April was deze gelijk ook zijne vrouw bedenkelijk ziek geworden, na van eene soep gegeten te hebben, die dezelfde gevolgen had gehad voor eenen kleinen jongen uit de buurt. Den 9den Mei was Elisabeth Schwalm alleen in de keuken gebleven. Tegen den avond had zij een pakje kleederen te zamen gebonden en wilde het huis verlalen, zonder iets daarvan te zeggen. Aan de deur van het huis ontmoette zij evenwel haren vader, die meenende, dat zij weder bij haren man wilde gaan, haar deswege zijne goedkeuring te kennen gaf. Na het vertrek van Elisabeth, ging men het avondeten gebruiken; doch de soep had eenen vreemden en bitteren smaak. Men gaf ze aan de kat, die terstond begon te schreeuwen en dood ter aarde viel. De oude Schwalm en zijne vrouw waren dezen keer in groot gevaar, doch werden door spoedig aangebragte geneeskundige hulp gered. Den volgenden dag kwam Elisabeth Schwalm haren koffer halen. Haar vader zeide haar: *gij heb mijne soep vergiftigd*; zij antwoordde niets en ging weder henen. Het onderzoek der soep of liever der aarde waarop men een gedeelte derzelve geworpen had, bewees dat er *rottekruid* in was geweest. Het schijnt dat hebzucht Elisabeth Schwalm tot deze misdaad had gezet. Reeds meermalen had zij haren vaderen willen bewegen, om haar, nog gedurende zijn leven, een gedeelte zijner goederen af te staan.

Het Hof van Assises te Colmar, waar voor de gifmengster op den 27sten December ll. te regt stond, heeft haar tot altijddurenden dwangarbeid veroordeeld. Daar de Jurij verklaard had, dat er in deze poging tot vadermoord verlangende omstandigheden aanwezig waren, heeft men de doodstraf niet kunnen toepassen.

— De *Leipziger Abend Zeitung* berigt uit eenen Brief van New-York, dd. 31 December jl. het volgende ongehoord en hoogst merkwaardig geval:

In het binnengedeelte van den Staat Ohio leeft een man, die, vóór meer dan 6 jaren, het ongeluk had door een kogelschot derwijze zwaar getroffen te worden, dan zijn gansche ligchaam opgereten en zelfs de maag zoodanig gekwetst werd, dat in eene harer zijden naar boven een gat zigtbaar werd. Des niettemin werd deze man genezen, doch het gat in de maag bleef, en vormde zich tot eene soort van sleuf die van onderen af naar boven onder de linkerborst uitkomt. Door die sleuf kan men nu alles zien wat in de maag gebeurt, en naar verkiezing er alles uitnemen of inleggen, zoodat, bijv., wanneer de man honger heeft men slechts de spijzen door de sleuf behoef te stoppen, en hij is dan even zoo verzadigd als iemand die met eetlust een paar uren getafeld heeft. Niet slechts het ongeneeskundige publiek maar ook de Medici alhier zijn door dit geheel nieuw verschijnsel in verbazing gebragt. Door den Geneesheer, die dezen man hersteld heeft, zijn, gedurende 7 jaren, over de verrigtingen der en over de werkingen der gyl of van het maagsap vele waarnemingen gedaan en proeven bewerkstelligd, waarvan hij de resultaten eerlang door den druk zal publiek maken, hetwelk gewisselijk hoogst belangrijk zal zijn.

De New Yorksche briefschrijver belooft ook deze resultaten nader te zullen mededeelen, en ook wij zullen niet verzuimen die alsdan onzen lezers ter kennisse te brengen.

— Men meldt uit 's Gravenhage, dd. 12 Februarij: Eergisteren is alhier overleden de persoon genaamd Samuel Heijmans Leben, behoorende tot de Israëlitische Hoogduitsche Gemeente, geboren den 17 November van het jaar 1732, te Hollitsch, een landvlek in Moravie, en dienvolgens den hoogen ouderdom van 101 jaren en bijna drie maanden bereikt hebbende. Hij was ruim twintig jaren oud toen hij in dit land kwam, en dreef handel in horologie-makers gereedschappen en in goud en zilver. Steeds heeft hij eene goede gezondheid genoten en nog veertien dagen vóór zijn afsterven zijne gewone dagelijksche wandeling gedaan. Tot zijne laatste oogenblikken heeft hij alle zijne vermogens behouden, en weinige uren vóór zijnen dood heeft hij, als naar gewoonte, zijn dagelijksche gebed gedaan. Zijn afsterven wordt door eene tachtig jarige weduwe en vijf kinderen betreurd.

ADVERTISSEMENTEN.

Paramaribo, *den* 21 *April* 1834.

De lijst der Contribuanten voor de Schutterij alhier, door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal *executoir* verklaard zijnde, zoo wordt van wegen den Raad van Administratie, de belanghebbende hiervan kennis gegeven, ten einde dezelve het door hun verschuldigde ten Kantore van den Kapitein Kwartiermeester komen aanzuiveren, vóór den *laatsten* Junij van dit jaar, alzoo na dien dag, door den Bode des Krijgsraads, die geene ter betaling zullen gesommeerd en verder geëxecuteerd worden, welke alsdan het door hun verschuldige nog niet hebben aangezuiverd.

De President van den Raad van Administratie der Schutterij,
P. FIERS SMEDING,
Majoor.

(19620) Wordt bij *publieke inschrijving*, te koop aangeboden (mits goedgekeurd wordende), van de Plantagie *Bodenburg*, voor ⅓ aandeel aankomende F. H. BURGGRAAF:

Plus minus 2000 ℔ heele- } KOFFIJ
» » 300 » gebroken }

De monsters zijn te bezigtigen ter Griffie van het Geregtshof alhier, alwaar de inschrijvings billetten zullen worden aangenomen tot Maandag den 28sten dezer des morgens ten 9 uren, wanneer dezelve door Heeren Gecommitteerde Raden, zullen worden geopend.

De kooper zal moeten betalen voor iedere baal *f* 1 : 10.

Paramaribo den 24 *April* 1834.
C. W. BOONEN,
c. s. Sequester.

(19623) De Plantaadjen *LELIEDAAL, VLUGT en TROUW en FACKERSHOOP*, allen gelegen in de Kolonie *Suriname* op den 23sten December des jaars 1833, te *Amsterdam* publiek geveild en opgehouden, blijven tot den 1sten September des jaars 1834, uit de hand te koop. — Informatien te bekomen te *Amsterdam*, bij de Heeren RODOLPHE LE CHEVALLIER en PIETER PORTIELJE Azn.

Paramaribo den 24 *April* 1834.

(19624) In de Maand Julij des jaars 1834, (den dag nader te bepalen), zal in deze Kolonie, *en detail* worden verkocht, de Gronden en Gebouwen der Plantaadje *CROMMELINGS GIFT*, in deze Kolonie gelegen, met Slaven, Meubelen, Gereedschappen en verdere toebehooren. Blijvende dezelve Plantaadje cum annex, inmiddels uit de hand te koop. — Informatien te bekomen bij de Heeren A. van MEERTEN qq, THIJM qq, JAN de JAGER Ez. qq. en C. F. MARQUARD qq. alhier.

Paramaribo den 24 *April* 1834.

(19627) De APOTHEKARS - AFFAIRE gecanteerd hebbende ter name van A. J. SAMUELS & COMP. op ultimo Maart ll. gedissolveerd zijnde heeft de onderteekende de eer zulks ter kennisse te brengen van het geëerd publiek; — als mede dat gezegde Affaire door hem alleen sedert 1e. dezer maand wordt gecontinueerd, waartoe hij zich in de verdere gunst zijner Vrienden is aanbevelende.

Paramaribo den 27 *April* 1834.
A. J. SAMUELS.

A. D. PINEDO,

HORLOGIEMAKER.

(14857) Heeft per de laatste Schepen ontvangen, en presenteert te koop:

Een extra assortiment gouden en zilveren patent Horlogien, guarandeerende bij het accuraat loopen derzelven; elegante gouden Heeren en Dames Kettingen, Cachetten en Sleutels, juweele Vingerringen en Doekspelden, gouden dito, granaten Colliers, dito Oorringen, en veel Bijouterien meer tot civile prijzen.

Woonplaats: aan de Keizer Straat, over den Heer C. A. RICHTER.

(19625) Op morgen den 28 April 1834 des namiddags, zal door den Vendumeester J. E. LIJONS in het lokaal van de Curateele Kamer publiek verkoopen, eene famille Slaven met namen: *Nancij, Charles, Truijtje, Jeannette* en *Alida*, aankomende den Heer J. B. F. BOUFFARÉ.

(19606) Bessie van CASTILHO, zal door J. E. LIJONS, op Maandag middag bij den Boedel J. G. ENGEL, doen verkoopen: de Negerin *Susanna* en hare Kinderen *Doortje* en *Adam*.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.